

- 2.2 Je na účely pochopenia podstatnej zmluvnej podmienky, konkrétne IRPH, v každom prípade potrebné poskytnúť alebo uverejniť informácie o nasledujúcich skutočnostiach a údajoch alebo o niektorých z nich?
- (i) Vysvetlenie spôsobu tvorby referenčnej sadzby, to znamená informovanie o tom, že tento index zahŕňa popri nominálnom úroku aj poplatky a ďalšie náklady, že ide o jednoduchý a nie vážený priemer, že predajca alebo dodávateľ musel vedieť a informovať o tom, že mal uplatniť negatívny rozdiel, a že poskytované údaje sú na rozdiel od inej bežne používanej referenčnej sadzby, t. j. sadzby Euribor, neverejné.
 - (ii) Vysvetlenie doterajšieho vývoja a možného budúceho vývoja spolu s informovaním a uverejnením grafov, ktoré spotrebiteľovi jasne a zrozumiteľne ukazujú, aký bol vývoj tejto osobitnej sadzby vo vzťahu k sadzbe Euribor, ktorá je bežne používanou sadzbou pre úvery zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti.
- 2.3 Ak Súdny dvor dospeje k záveru, že vnútroštátnemu súdu prináleží, aby posúdil nekalú povahu zmluvných podmienok a aby vyvodil všetky dôsledky podľa vnútroštátneho práva, kladie tento súd Súdnemu dvoru otázku, či neinformovanie o tom všetkom nevedie k neporozumeniu uvedenej podmienky, pretože pre priemerného spotrebiteľa takáto podmienka nie je zrozumiteľná, článok 4 ods. 2 smernice 93/1, alebo či ich opomenutie neznamená nečestné konanie zo strany predajcu alebo dodávateľa, takže by spotrebiteľ nesúhlasil s tým, aby bol referenčným indexom pre jeho úver IRPH, keby bol vhodne informovaný.
3. Ak sa určí, že IRPH Cajas je neplatný, ktoré z dvoch nasledujúcich dôsledkov by v prípade neexistencie dojednania alebo v prípade, že by neexistencia dojednania bola pre spotrebiteľov nepriaznivejšia, bol v súlade s článkom 6 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice 93/13?
- 3.1 Uplatnenie náhradného bežného indexu v zmluve, a to Euribor, keďže ide o zmluvu viazanú najmä na úrokový výnos v prospech inštitúcie, [ktorá má postavenie] predajcu alebo dodávateľa.
 - 3.2 Upustenie od uplatňovania úroku s ponechaním jedinej povinnosti vrátiť istinu úveru v lehotách určených dlžníkom.

⁽¹⁾ Referenčný index hypotekárnych úverov.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika)
16. februára 2018 – A-PACK CZ, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství**

(Vec C-127/18)

(2018/C 152/23)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka (žalobkyňa v prvostupňovom konaní): A-PACK CZ, s.r.o.

Ďalší účastník konania (žalovaný v prvostupňovom konaní): Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciálne otázky

1. Možno článok 90 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1) vykladať s ohľadom na zásadu daňovej neutrality a zásadu proporcionality tak, že členským štátom umožňuje prostredníctvom odchyľnej právnej úpravy stanoviť také podmienky, ktoré pre určité prípady vylúčia zníženie základu dane v prípade úplného alebo čiastočného nezaplatenia ceny?

2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, je v rozpore s článkom 90 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1) taká vnútroštátna právna úprava, ktorá znemožňuje platcovi dane z pridanej hodnoty opraviť výšku dane, ak mu vznikla povinnosť priznať daň pri uskutočnení zdaniteľného plnenia voči inému platcovi, ktorý za plnenie zaplatil len čiastočne alebo nezaplatil vôbec a ktorý následne prestal byť platcom dane z pridanej hodnoty?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Žaloba podaná 28. februára 2018 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-164/18)

(2018/C 152/24)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že do 18. apríla 2016 neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia nevyhnuté na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 (¹), alebo v každom prípade tým, že Komisii tieto predpisy neoznámilo, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 51 ods. 1 uvedenej smernice,
- uložiť Španielskemu kráľovstvu v súlade s článkom 260 ods. 3 ZFEÚ denné penále vo výške 61 964,32 eur s účinnosťou odo dňa vyhlásenia rozsudku, v ktorom sa konštatuje nesplnenie povinnosti prijať alebo v každom prípade oznámiť Komisii predpisy nevyhnutné na dosiahnutie súladu so smernicou 2014/23/EÚ,
- zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 18. apríla 2016.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesíí (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 28. februára 2018 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-165/18)

(2018/C 152/25)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo